

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și strălătare:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucurosi

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Aprilie v. 1892

se începe

Abonament nou
la
„Tribuna“.Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Amweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonati vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în care li-s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Politică leală.

Noi am fost aceia, care mai mult, poate, ca ori-cine am stăruit a produce între Români convingerea, că mai curând sau mai târziu trebuie să ajungem la o bună înțelegere cu concetățenii nostri maghiari și să ne creăm un suportabil *modus vivendi* pe acest petec de pământ, unde prevedința împreună ne-a așezat.

Am fost chiar de multe-ori atacați pentru această convingere a noastră, și nu fără oare-care aparență de plausibilitate. Ca oameni europeni mai ținem și astăzi la principiul de mai sus, căci abandonându-l, ar trebui să profesăm altul, de care ne îngrozim, căci numele lui este: lupta de rasă între două popoare până la extirparea totală a unuia dintre ele.

Acesta nu-l voim, ear' pe cel dintâi a-l profesăm ni-o fac înșiși Maghiarii foarte greu, dar' și mai greu apoi a-l propaga între conaționalii nostri.

Deja credința a slăbit astfel în noi, încât am pierdut ori-ce speranță, că politici maghiari de bunăvoie, din priecerea adevăratelor interese ale patriei comune și ale lor proprii, vor fi vredodată aplicați a da Românilor ceea-ce

li-se cuvine: parte proporționată în viața publică și garanțiile vieții și dezvoltării lor naționale.

Astăzi nu mai cutezăm a crede, decât în necesitatea imperativă, care, fie sub presiunea intereselor mai înalte ale monarhiei, fie sub presiunea situației externe, îi va sili pe politici maghiari să stee de vorbă cu noi și să caute a ne mulțumi dreptele și legitimele pretensiuni.

Cu alte cuvinte, trebuie să mai credem, că va trebui să ajungem cu Maghiarii la o bună înțelegere, dar' nu mai credem nici decum, că Maghiarii o vor face de bună-voe.

Di de di se fac din partea politicilor maghiari enunțări și se comit fapte, care tot mai mult ne întăresc în această credință.

Să ne reamintim numai discuția provocată în casa deputaților de contele G. Bethlen la 8 n. l. c. Un șovinist și fanatic aristocrat maghiar din Ardeal face ca din bun senin și felului guvernului unguresc grave imputări, că este prea indulgent cu naționalitățile. Ba enunță, că întreaga națiunea maghiară este prea indulgentă și a lăsat să crească „Hydra naționalităților“, deși la început ar fi fost ușor a-i strivi capul. Se înțelege, că opozițiile parlamentare au primit cu entuziasm aceste enunțări, ear' guvernamentalii, cel puțin în inimile lor, le-au aprobat sigur și ei.

Și ce a făcut ministrul-president, contele Iuliu Szapáry, care a venit la guvern ca omul păcii, ca prin duh conciliant să dreagă ceea-ce a stricat fanaticul sau înaintaș? Deși de atâtea-ori s'a vestit, deși printr'atâtea semne s'a arătat, că ministrul-president voește să facă ceva pentru naționalități, acum nu a avut curajul să mărturisească ce voește, s'a încurcat în seuse și pretexte și a lăsat să apară mai presus de ori-ce îndoială, că în Ungaria ideile lui Bethlen Gábor sunt dominante și singurele posibile.

Același lucru îl arată în fiecare zi și presa guvernamentală. Di de di, pe toate tonurile și în toate variațiunile pledează pentru maghiarizare și enunță cu emfază, că merit patriotic în statul unguresc nu se mai poate câștiga, decât promovând întru ceva ideea și scopurile maghiarizării.

Vor fi având, nu vor fi având guvernării actuali aceste păreri în toată sinceritatea, este altă întrebare. Destul, că pe aceste le profesază în public și

nu este nimenea între Maghiari, care să cuteze a profesă altele, căci opinia publică maghiară, fanatizată de presa șovinistă și de politicienii vânători de popularitate, care au potențat între Maghiari orgoliul național până la paroxism, ar mătura de pe suprafață pe ori-cine ar cuteza să recunoască și nemaghiarilor existența și dreptul de existență.

Destule dovezi aceste, că la Maghiari deocamdată nu avem ce căuta.

Dar' suntem popor leal și iubitor de patrie, și de aceea nu putem și nu voim să așteptăm, până când forța împregiurărilor, create prin situațiunea externă, îi va sili pe Maghiari să ne recunoască și să ne facă dreptate.

Pentru a evita tocmai acest ultim și desperat expedient, să ne folosim din bună vreme de altele, care nu jignesc, ci mai virtos dovedesc lealitatea și patriotismul nostru.

Cel mai suprem factor, chemat de lege și de prevedință, ca să aplece interesele monarhiei întregi și ale tuturor popoarelor sale, este Monarchul. Aici deci ne vom depune gravaminele noastre și vom arăta aspirațiunile noastre, care sunt în consonanță cu interesele monarhiei, căci nu voim decât delăturarea sistemului actual de exclusivism și intoleranță națională, nu voim decât dreptate și egalitate pentru toți.

Vom merge deci la Tron, căci aceasta se impune prin exigențele situațiunii politice și aceasta corespunde mai mult sentimentelor credinciosului și lealului popor românesc.

Alegerile în Bucovina. Se telegrafează din Cernăuți dela 11 n. l. c.: Tocmai s'au terminat alegerile dietale ale marilor proprietari din Bucovina. Prima curie, respective consistorul greco-oriental, a ales în unanimitate pe consilierii consistoriali: Zurecan și Calinescu. În curia a doua, după compromisul făcut, au fost aleși, tot cu unanimitate, din fiecare partid câte patru. Baro-nul Nico Mustatza, căgăt în orașul Cernăuți, a fost ales în lista marilor proprietari.

Era ovrească. Aflăm în foile jidano-maghiare următoarele: „Pojon, 8 Aprilie. Comisiunea municipală în ședința sa de astăzi a refuzat înțelegerea cerută de comuna religioasă israelită pentru zidirea sinagogei. Acest conclud s'a atins pe locuitorii ovrei în mod neplăcut. Lucrul stă astfel: Comuna israelită a căpătat înțelegerea pentru construirea sinagogei la un loc nemijlocit lângă

catedrala de încoronare; comuna bisericăască catolică a recutat în contra zidirii sinagogei la comisiunea administrativă comitatensă, ca a doua instanță. Aceasta a primit recursul. Comuna israelită însă va face recurs la ministrul“. Acesta probabil va face pe voea Ovireilor.

„W. St. Neuhäusel, 7 Aprilie. Comuna israelită va cere subvenție dela stat pentru școala reală confesională ovrească“. Fără îndoială guvernul își va da toată silința, ca să satisfacă și aici dorinței Ovireilor.

„Egyetértés“ și după el toate periculatele din Budapesta, până și „Kolozsvár“ din Cluj aduc știrea despre înființarea unui gimnasiu confesional ovreesc în capitala Ungariei.

Și la mai mult în era aceasta ovrească!!

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 1 Aprilie st. v.

De ale kossuthistilor.

Din tabăra kossuthistă ear' se signalizează nemulțumiri. „Magyar Hirlap“ scrie, că în cea dintâi conferință a clubului independentist după vacanța Pascilor acelea vor izbucni. Nemulțumiri dorește, ca Daniil Irányi să rămână numai conducător al partidului, ear' președinte să fie ales Iuliu Justh și Polónyi să fie pus în fruntea unui comitet special pentru afaceri electorale.

O mare parte dintre membrii mai vechi ai partidului dorește însă, ca să fie menținută organizația de până acum. De aceea conferința respectivă promite a fi sgomotoasă, și nu este exclus, că divergențele de păreri ivite vor avea urmări serioase în viața internă a partidului.

Convenția comercială cu Serbia.

Despre negocierile din Viena relative la încheierea unei convenții comerciale cu Serbia i-se comunică lui „Ung. Corr.“. Punctele cele mai importante ale convenției sunt deja desbătute și delegații sârbesci le-au primit în desbatere generală. Asemenea a fost cetit răspunsul guvernului sârbesc relativ la convenția veterinară. Din acest răspuns rezultă, că guvernul sârbesc, deși cu greu, a primit totuși în cele din urmă condițiile puse. Negocierile se vor mai continua până la 16 l. c., după care va intra o mică pauză. A doua cetire a punctelor convenției se va face după Pasci.

Situația parlamentară în Franța.

Se telegrafează din Paris cu data de 7 l. c. n., că situația parlamentară s'a încurcat din nou și că e posibil, ca ministrul Loubet să fie răsturnat. Unii cred, că Loubet va căde acum, alții sunt de părerea, că în vederea sărbătorilor Pascilor și a lui 1 Mai, camera va evita deocamdată criza ministerială. Adevărat este la tot cazul, că situația cabinetului este foarte sdruncinată. Având a se vota nisce credite coloniale pentru Dahomey, este posibil, că dreapta se va uni cu republicanii ostili politicii coloniale a guvernului și va provoca căderea guvernului. Guvernul va pune cestiunea încrederei. În comisiunea bugetară s'au cetit în ziua citată toate documentele relative la cestiunea colonială, dar' cu toate aceste situațiunea nu s'a lămurit.

Altă telegramă din aceeași zi spune, că în ședința camerei s'a terminat desbaterea generală asupra creditelor pentru Dahomey, care au fost primite apoi cu 314 contra 117 voturi. Mai important decât votarea creditelor este însă votul de încredere, care l-a provocat guvernul. Anume ordinea de zi propusă de guvern a fost primită numai cu 271 voturi contra 232. Pentru desbaterea specială sunt prenotați o mulțime de notari. Se presupune, că aceasta va lua dimensiuni mari. Evident așadar, că guvernul francez, cu o majoritate atât de problematică, cu greu se va mai pute ține în fruntea afacerilor.

Despre alegerea din ceroul
Băii-de-Criș.

Din Mihăleni ni-se scriu cu data de 11 Aprilie următoarele:

Dela alegerea de deputat dietal pentru Zarand corespondențele nu se mai sfîrșesc. Acusele sunt la ordinea zilei. Cine ar fi poate de laudă, e sbiciuit, și cine ar trebui sbiciuit, e laudat. Despre unii preoți, care în fruntea convoiului de alegători s'au putut vedea trecând la locul de alegere, la B.-d.-Cr., nu se mai dice nimic, despre alți, care poate nu sînt așa de vinovați precum se crede, nu s'a mai gătat. Aceasta, între parentese fie diș, pentru aceea poate, că veți Doamne, cum cutează dinții să se rectifice la cele susținute de un preot gr.-cat. s'au de un dascăl exaltat, pentru-că ei sînt infalibili. —

D-nii corespondenți se iau după informațiuni false, prin ce rătăcesc numai

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Aur!...

— Novelă. —

De

Th. Costan.

I.

Frigurile îl mai slăbiseră puțin.

Bătrânul cu ochii infundați în cap, cu părul lung, alb și sburlit, se ridică în așternut. Se țiră încet pe marginea patului, puse un picior jos pe scândurile reci de stejar, — apoi stătu la îndoială.

Se simțea slab; boala îl muncise rău.

Odaia era mare, deșăartă.

O rață mică de soare străbătea prin perdelele groase, cenușii, jucându-se cu praful, care se ridica din mobilele roase de cari și mîncate de molii.

O liniște adîncă domnia în toate părțile.

Bolnavul ședea pe dunga patului cu ochii întinși spre ușă, cu nervii încordați de grije.

Fața lui suptă exprima o dorință, pe care o urmăria cu energie.

Un egomot, un scărțait de ușă, abia distingibil, îl făcu să tresară și să se ridice cu o violență, de care nu l'ai fi crezut capabil.

— Trebuie să văd ce face ea prin casă? își dișe.

Ținându-se cu amîndouă mîinile de spațele unui scaun, se ridică în picioare.

Înzadar... Genunchii i-se îndoară, casa se învîrtia cu dînsul.

Abia făcu cîțiva pași, cădă ghemuit pe scînduri.

— Ah!.. Mă poate fura... jeful... Poate se mă și omorae ca pe un căne! gemu dureros.

Se țiră earăși în pat, unde se lăsa obosit de moarte pe perinile lui moi îmbrăcate cu pânză de casă dură.

— Ano!... Ano!... strigă adunându-și toate puterile.

Într'un târziu o femeie înaltă, uscată, cam de patruzeci de ani, crepă puțin ușa, prin care își arăta antîiu numai capul.

— Ce potesci? întrebă ea.

— Pe unde umbli? De ce nu stai cu mine? Pot muri de sete... mă înecă tusa... ție nu-ți pasă!

Ana dete din umeri.

Vede ea bine în ce hal ajunsese stăpînul ei; dar' tocmai de aceea nu-i mai păsă de dînsul.

Destul a fost supusă, închinată...

De douăzeci de ani își petrece ea zilele aci lîngă acest domn posac și singuratic.

El prînsese slăbiciune de ea, femeia sprintenă și deșteaptă a birtașului din sat, ear' bărbatul ei își făcuse socoteala astfel:

— O las pe Ana să-l slugească pe domnul, dacă lui îi place de ea. Nevasta e harnică, de ispravă, domnul e bogat, și ori-cît e de sgărbit, totuși o să cadă câte ceva în coș. Și Greul nu greșise.

Ana se scula în fiecare zi des-de-dimineață, se primenia, se îmbrăca curată, își să-

ruta copilul, pe mititelul Petru, singura ei slăbiciune, apoi pleca la curte.

Ale casei le isprăvia soacră-sa.

Seara se întorcea acasă; dar' nici-odată cu mîna goală.

Casa întreagă a domnului Nistor era în grija ei.

Dînsa era menagera, bucătăreasa, jupăneasa, în sfîrșit singura servitoare în curte lîngă domnul Măria-Sa.

De tinerete și veselie Ana nu avusesse parte.

Tatăl ei vitreg o măritase de copilă după Greul din sat, care de altfel era și el Român ca toți Românii. Ioan Bisorcă, îi dișea, dar' fiindcă ținea în cămărmă luminări, sare, chibrituri și alte ale negoțului, ear' acest negoț îl introdusese pentru antîia-oară un Greu în sat, îi dișeau și lui Greul.

Acest om o învățase pe Ana că: banul, banul le face pe toate. Cine-i sărac, e ticălos, batjocorit și ris de lume. Aviația e mîndria și fericirea pe pămînt.

De aceea Ana, de când îi era băiețușul în fășii se tot gîndia: cum ar pute câștiga dînsa lui Petru, pe când va fi mare, bani, bani mulți, să-l facă domn, laudat și fericit.

Bătrânul Nistor nu-și părăsia nici-odată casa. Mai bine de treizeci de ani nu-și aduse aminte să-l fi vădut eșind din curte afară. Nu avea prieteni, nu primia pe nime afară de arăndașii lui, negustori, sau oamenii legii, cu care avea de a face din când în când și pe care îi primia în grădina ori în odaia sl-

gilor. Castelul lui părea închis hermeticesc, cu o obloana de fer și uși masive duple de stejar întuite cu cuie mari, încuiete cu zăvoare grele și întărite pe din lăuntru cu drugi groase de fer.

Prin acoperișul găurit se străcura ploaia și muia zidurile, care începeau a se sfărîma într-o parte a locuinței, rămasă demult nefolosită. Pe pereții din față vremea lăsase pete mari, negre și verzi.

Numai balconul închis cu sticlă rămase tîner și strălucia misterios reflectînd rațele soarelui, care se ascundea îndrăgîl mînilor Bihorului.

Cu toți optzeci de ani ai sei, bătrânul se ținuse bine până mai zilele trecute, când îl ajunse o răceală și-l puse în pat.

Deodată i-se sleise toată puterea. Acum par'că simția și el, că i-a venit cînsul.

Bătrânul tușea rău, înecat.

— Ano, dișe cu ochii bulbucăți și roșii, Ano... nu mă lăsa...

Ea stătea dreaptă, tapenă înaintea lui și-l privia cu răutate.

— Ah:... A... no mor... A... dă ceaiu... ceaiu cald!...

Ana bombăni ceva. Deschise un dulap, din care scoase un păhar cu ceva lichid negru.

Îl întinse bolnavului.

Bătrânul apucă păharul, dar' abia îl atînsese și se dete îndrăgîl cu spaimă.

— Ce i asta?

— Ce se fie? Ceaiu, răspuse femeia ursuză. E rece, focul s'a stîns și n'am unde să-l încălzesc!

El o privi țîntă în ochi.

— Va fi pus ceva să mă otrăvească, gîndi îngrozit.

— Du-te, îi dișe, nu-mi trebuie ceaiu rece!... Pleacă acasă... Lasă-mă!... Du-te!...

Ana voia să ese.

— Stai! strigă din nou bătrânul, nu mă lăsa singur... sești colo pe scaun.

Ana îl ascultă.

— O fi nebunit, își dișe ea pe când un zîmbet de dispreț se ivi pe marginile buzelor ei subțiri. Par'că i-e frică de mine. Doar' n'o să-l omor!...

Bolnavul nu lua ochii de pe ea. Agitat, tremurînd întinse mîna la mesioara de lîngă pat, de unde scoase o bucată de hîrtie, ruptă dintr'un caiet vechiu îngălbinat, și o bucățică de creion.

Ana tresări.

Ce o fi vîind Doamne? se întrebă. Uite, că scrie! Oare ce-o fi scriind?

Bătrânul își răzîmă cotul de masă și adunându-și toată puterea prinse creionul în mînă și scrisese.

Dar' nu isbuti să facă decât câteva sgărieturi strimbe și sbirocte ca degetele lui nodoroase și tremurătoare.

Literale nu se puteau descifra.

Împătură hîrtia, o strînse creastă și dișe femeii:

— Cheamă pe Luca!

— Să-l chem aci? întrebă ea mirată.

El dete din cap nerăbdător.

— Du-te și-l cheamă, dișe încă odată.

publicul. Să vă aduc un exemplu. Conducătorii comunei Zdrăpți — preoții — sunt lăudați, că au scutit să țină pe alegătorii acasă, ear' pâr. capelan Gavril Simedrea din Zdrăpți s'a lădat cătră primarul din Blăjeni, S. Bibarț și socru acestuia, că dînsul a băgat la alegere 200 fl. în buzunar. Alegătorii încă au fost destui la alegere. Întrebe cei-ee atât îi laudă, pe dl notar din Mihăleni, care Joi noapte spre ziua de alegere li-a dat în Brad mîncare și beutură, ca în dimineața viitoare mai bine să poată merge la Baia-de-Criș. —

Eată lauda comunei Zdrăpți și adevărul corespund. din Zarand.

Dacă scriu aceste, să nu creadă cineva că și eu sînt din cei cu musca pe căciulă și din ciudă scriu; eu vreau să se vadă încât scriu eu — adevărul.

Nîta.

Românii.

Din incidentul victoriei electorale a Românilor din Bucovina „Voința națională” din București, (nr. dela 27 Martie) se exprimă într'un prim-articol în următorul mod potrivit despre poziția Românilor:

A cere Românilor de pretutindenea ca să rămână indiferenți la spectacolul luptelor pentru existență, este a cere ca numai ei pe lume să nu se supună la legile cele mai sfinte ale firii omenești. Durerea și fericirea, momentele grele și triumfurile Românilor, de oriunde ar fi ei, nu pot decât să ne înfrusteze sau să ne veselească sufletul nostru. Și-apoi noi nu luptăm nicăieri pentru a cuceri și distrage pe alții, ci numai pentru a ne apăra pămîntul, pe care stăm în virtutea celor mai mari drepturi istorice, căci pe acest pămînt sute de generațiuni s'au jertfit pentru a l'apăra, apărînd astfel și Occidentul civilizat și puternic de astăzi de a nu fi cîrtoș de invasiunile hordelor barbare și ale raselor inferioare și sîlbatiche. Și-apoi noi nu vom a face să amuțescă vre-o limbă, ci ne apărăm pe a noastră de a fi înaintea cu ne-am apărât-o și până astăzi, convingîndu-ne, că acest drept natural îl avem și noi ca ori-care neam cu conștiință de misiune sa.

Cine a voit să renunțe la pămîntul sau l'a părăsit, și cine a voit să abandoneze limba, a schimbat-o pe alta mai frumoasă și mai cultă. Noi Românii însă, când pe airea am fost învinși, oboșiți de lupte seculare, de luptele care au apărut civilizația europeană, am căzut victimă de multe ori a trădărilor celor mai lași, dar n'am pîrșit ca hordele sîlbatiche de pe pămîntul de care ne lega treacutul eroic și întemeietor de drepturi. Și când a fost vorba de limbă, nu am schimbat-o pe nici una din lume. În limba noastră a stat tot geniul dreptei noastre rezistențe. În graiul nostru am simțit fiorul de viață al eternei cetăți, și cu o mîna pe plug și cu cealaltă pe lance, neavînd timp de a scrie, am creat din memorie și am transmis memoriilor urmașilor legende, basmele, cântecele noastre de iubire și de vitejie. Limba nu ni-a servit numai spre a cere de mîncare, și nici ne-a servit pentru a ne da loșinca de a jefui pe alții, ci am onorat-o ca pe un dar dumnezeesc, creînd în ea atâtea opere populare, cum poate nici un alt popor nu a putut să creeze.

Ana se mișcă zovînd, cu ochii mereu la scrisoarea, pe care el o ținea în mîna apoi eși.

Peste puțin se întoarse cu un băiețandru cam de 16 ani.

Acest copil avea slujba să îngrijască cîinii dela curte pe care Ana nu putea să i'suferă, și par'că luase ceva din caracterul tovarășilor lui cu care crescuse: se lipia de stăpînul său cu o credință, care nu părea a fi de om.

Întîrind în casă, copilul rămase un minut zăpăcit, cu apatele proptite de ușa, învîrtindu-și pălăria în mîni.

Stăpînul său îi făcu semn și el se apropiă încet și fricos de dînsul.

— Luca, grăi bolnavul, ia tu scrisoarea asta și o du la Brustureni, doamnei Măria-Sa Cozma... Du-te numai decît... Spune-i că-mi e rău tare, să vină până la mine... Să vină încă în noaptea asta. Ai înțeles?

Băiatul își scutură capul acoperit de o tufă de păr galben, care-i cădea în ochi, și șterso fața cu mîna cea dreaptă, apoi lungind din gît și căscînd mari ochii verzi, dîse apăsător:

Da, domnule, am înțeles. Să duc scrisoarea la Brustureni, la doamna Măria-Sa. O duc. Dacă pleac acum, până pe noapte mă-i întorc cu dumnea-ei!

Luă scrisoarea, o puse în mîna gubei, pe care o legase întău bine la gură.

— Du-te!... du-te... mormăi bolnavul, să vină... ori-cum, mi-e soră...

Băiatul eși, dînd mereu din cap.

Ana ar fi voit să ese după dînsul, dar' se gîndi și rămase.

S'au încercat, și nu odată, ci de nenumărate ori, s'au încercat străinii să ne cucerască prin limba lor, dar' nici-odată n'am zăbovit în această luptă vicleană și supremă. Și dacă clasele guvernante n'au avut destulă minte pentru a nu-și schimba vorba, poporul, puternic și credincios rasei, a resistat și guvernărilor și bisericilor, presimțind, că odată cu limba lui ar înceta și dreptul lui de existență în mijlocul lumii. Unii domnitori au scris poroncile și rînduile lor în slavonesc și multă preoție a oficiat în limbi străine, dar' Românul s'a rugat lui Dumnezeu în românește și tot în limba lui a gîndit și și-a fixat durerile și aventul, trecînd peste aceia, care „blodogorosi” și „pițiri-pițiri-sau” în limbi, de care pufnau de ris și le ridiculizau.

Și când a venit rîndul cărturarilor, au gîsit, pregătiti de Români, un vast tesaur de creațiuni într-o limbă vie și cu menire de a străbate glorios, de aci înainte, prin concertul celorlalte limbi civilizate și civilizatoare.

Eacă de ce, dela începutul acestor notițe, spunem, că noi Românii avem dreptul de a ne bucura de victoriile fraților nostri de pretutindenea, căci frații nostri nu triumfă pe ruina altora, ci triumfă în numele unor drepturi sfinte, dreptul la moșia pe care n'a părăsit-o, și dreptul la limbă, pe care n'a schimbat-o nici în timpurile cele mai oribile, când de noi și în noi se spîrgeau popoarele năvălitoare.

Moștenirea Adamachi.

Reproducem după „Românul” următorul raport de la Academia-Română:

Dl D. Sturdza dă citire raportului său privitor la misiunea delegațiunii înscărinată de Academie a asista la înmormîntarea răposatului Vasile Adamachi în Iași și la deschiderea testamentului.

După aceasta dl secretar general a dat citire testamentului și codicilului răposatului Adamachi. Dispozițiunile acestor acte sînt următoarele:

1. Avecea consistă din bunurile mai jos însemnate:

1,764.000 efecte publice.
220.000 moșia Roșiori din j. Suceava.
120.000 m. Călimănești din j. Tutova.
70.000 casa din Iași.
6.000 via dela Copou.

2,180.000 capital după evaluarea donatorului, reprezentînd un venit actual aproape de 110.000 lei.

2. Academie este rînduită legatară universală cu anume sarcini de îndeplinit.

3. Legaturile sînt: 2000 lei dlui Teodor Istrati, 2000 lei dlui Nicolae Istrati, 2000 lei doamnei Eliza Roșu, 2000 doamnei Ecaterina Gherghel, 4000 lei la 2 fiece ale doamnei Ecaterina Gherghel, 50.000 lei dlui A. A. Teodorescu, 12.000 lei doamnei Catinca Pavlov, 15.000 lei dlui George Asaki, 10.000 lei d'goarei Virginia Urechie, totalul legaturilor particulare e 99.000.

4. Universitatea de Iași i-se lasă bibliotecă și toate obiectele științifice.

5. Însărcinările puse Academiei sînt: a) premii periodice aceloră din scriitorii români, care s'ar distinge în scrieri morale;

b) trimiterea și întreținerea la studiu a tinerilor, care s'ar hotări pentru științele exacte sau pentru studiul științelor pozitive, ca să servească la înființarea de fabrici și a industriei naționale.

6. Executori testamentari sînt rînduiți — dl A. Teodorescu, procuror general la curtea de apel din Iași, prin testament, — și dl Dr. George Asaki, profesor la universitatea de București, prin codicil.

În urma propunerilor cuprinse în raportul dlui D. Sturdza se iau următoarele decizii de unanimitatea membrilor prezenți:

1. Academia primesce dispozițiunile testamentare ale răposatului Vasile Adamachi.

2. Delegațiunea se ceară de urgență autorizațiunea regală pentru primirea legatului Vasile Adamachi.

3. Academia va cere, — în virtutea decretului regal de autorizare și a testamentului — punerea sa în posesiunea averii răposatului Vasile Adamachi, — facerea inventarului — și luarea tuturor măsurilor de conservare și de administrare a averii mobile și imobile lăsate în urma răposatului.

4. Academia autorisă cheltuielile făcute și a se face — pentru căutarea răposatului donator înainte de moartea sa, — pentru înmormîntare și grijile suferite, — pentru împărțirea de mîle la săracii Iașilor — toate acestea până la un maximum de 25.000 lei, supunîndu-se naturalmente Academiei computurile și chitanțele în regulă.

5. Academia autorisă a se răspunde celor în drept legaturile hotărîte de testament și de codicil.

6. Academia autorisă predarea bibliotecii și a obiectelor de știință universității din Iași.

Se decide a se da dlui D. Sturdza procură pentru punerea în posesiune, facerea inventarului și luarea măsurilor de conservare a averii legate Academiei de răposatul Vasile Adamachi.

Premiu de 1000 fl. pentru confecționarea unui plan și preliminar de spese al unei pivniți model.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibului” ne pune la dispoziție următorul concurs, căruia interesînd și cercurile noastre, îi dăm loc precum urmează:

Nr. 11888 — VI/9 1892. Minist.

Concurs.

Manipularea regulată a vinului produs din vii cu pămînt nășipos este împedată prin împregiurarea, în aceste locuri nu se află pivniți acomodate.

Din această cauză acest minister publică concurs pentru confecționarea unui plan și preliminar de spese al unei pivniți model, ce ar fi să se construiescă în vii cu pămînt nășipos.

Scopul planurilor este de a servi de modele pentru acei cultivatori de vii, care doresc a construi pivniți sau pe șes sau pe locuri mai ridicate, în care pivniți să se poată manipula conform tuturor recerînțelor vinului produs în vii cu pămînt nășipos, până la timpul când vinul este a se trage în sticle.

Spre acest scop este a se pregăti cu descriere amănunțită plan și preliminar de spese:

1. Correspunzător recerînțelor unui producător de vin în mic, pentru pivniți mai mici în care să se poată așeza buți mai mici în mărime de 5—10 hectolitri, în care temperatura stabilă să fie 10—11° C.

2. Correspunzător recerînțelor unui producător în mare, pentru pivniți mai mari în care să se încapă buți mai mari și în care să se poată așeza și mai multe soiuri de vin și cu care să se fie împănată o cămară de fermentație pentru ferbarea mustului și a viului.

Și pentru pivnița descrisă sub acest punct se recere temperatura pivniței de sub punct 1; localul (camera) de fermentație însă este a se construi astfel, ca temperatura din el să se poată regula, respective să se poată susține în mod egal și timp mai îndelungat o temperatură de 20—25° C.

3. Din combinarea recerînțelor de sub punct 1. și 2. pentru producții mijlocii sînt a se pregăti planuri pentru pivniți, în care să se poată susține două temperaturi, într'una temperatură mai urcată pentru fermentația mustului și a vinurilor noue, în cealaltă mai inferioară dela 10—11° C. pentru ferbarea vinului vechiu.

Localul menit pentru fermentația mustului și a vinului nou este a se construi astfel ca temperatura din lăuntrul lui după culesul viilor să nu se deosebească de temperatura de afară.

La construcțiunea tuturor (trei) pivnițelor de sus se mai recer următoarele:

a) în localurile de pivniță propriu zise căldura vara și iarna, în sus sau în jos, dela temperatura stabilă n'are să varieze peste 2°.

b) aerul de pivniță are să fie moderat uscat, adică n'are să fie nici umed și nici uscat de tot;

c) apa ce se adună în pivniță să poată fi delaturată cu înlesnire, precum și aerisirea localurilor să se poată face fără greutate;

d) se recere ca construcțiunile să correspundă întru toate scopului, dar' cu toate acestea să fie cât se poate de simple, practice și să se poată face și întreține cu puține spese.

Pentru confecționarea acestor planuri și în legătură cu aceste și preliminarul de spese se deșie un premiu de 1000 fl. Premiul îl va căștiga acea lucrare, care se va dovedi de jurul ce se va eximite de absolută valoare și care va întrece toate celelalte lucrări intrate la concurs.

Lucrarea premiată devine proprietatea ministerului.

Lucrările de concurs sînt a se înainta până la 1 Iulie 1892 la subscrisul minister.

Manuscrisurile lucrării pentru concurs scrise cu mîna străină, pe pagini numerisate și cu scrisoarea legibilă sînt a se prevedea cu un motto.

Tot acesta este a se induce și pe plicul, în care este sigilată lucrarea.

Mai este a se aclude la aceasta o scrisoare închisă, în care să se fie numele autorului și pe al cărui plic este a se induce motto-ul lucrării.

eață splendidă și fără griji. Datoriile bărbatului ei însă fuseră numeroase, așa încât ajunse hipoteca și pe această mică moșie, unde se refugiase.

O lovitură crudă acoasta pentru o damă deprinsă la lux și belșug.

Doamna Cozma suporta cu atât mai greu această lovitură, cu cât avea față mare acum. Toată nădejdea o avea în fratele ei dela Duceava.

De doi ani pîndia ocaziunea să-l împace, căci bătrînul nu putea să-i ierte luxul și risipa făcută.

— Ce va fi din sîrmana fată? obicînuia să dică. — Vai de capul ei, când tată-sau nu i'a lăsat nici o para chioară!

Dar' grija aceasta pentru fată întări nădejdea unui plan deja chibzuit în mintea mamei. Un testament, excludînd pe cei doi frați ai bătrînului.

Scrisoarea adusă de Luca venia ca un trăsnet asupra capului văduvei. Nu pregătise nimic. Îi scuse tare fuică, sănătos.

Dacă ar muri înainte de a sosi ea la dînsul, și înainte de a-și putea reai planul? Se informă dela băiat despre starea în care se găsea bătrînul.

Acesta îi spuse, că stăpînul său zace de vr'o dece zile. Dar' ați când a plecat de acasă el cu mîna lui i'a dat scrisoarea, vorbea și nu-i era tocmai așa de rău.

Doamna Cozma prinse curagiu. Își făcu repede pregătirile de drum, dînd instrucțiuni Salvinei, bătrîna ei servitoare, și îmbrășcînd pe fiica ei, care rămase uitîndu-se în urma trăsuri cu ochii plini de lacrimi.

(Va urma.)

Motto-ul lucrărilor și la timpul seu rezultatul censurării împreună cu numele autorului se vor publica în „Budapesti Közlöny” și în „Földmívelési értesítő”.

Budapesta, luna lui Martie 1892.

Ministrul r. u. de agricultură.

CRONICĂ

Scire personală. Ministrul de externe contele Kálnoky, după-cum se deosează din Viena, a plecat ieri pentru câteva zile la domeniile sale în Moravia.

Distincțiune. O telegramă din Roma anunță, că ministrul de comerț Baross a fost distins de regele Italiei prin conferirea marelui cruci a ordinului italian „Mauriciu și Lazarus”. Această distincțiune a urmat în urma încheierii convenției comerciale între Italia și monarhia noastră.

Contele Hartenau, după-cum se telegrafează din Graz, va fi numit, probabil după manevre, comandant al brigadei 11 de infanterie.

Din ședința comisiei administrative comitatense a Sibului. Comisiunea administrativă a comitatului Sibiu i'a ținut la 11 c. adunarea ordinară lunară. Din rapoartele singuraticilor referenți, prezentate adunării, rezultă, că mersul administrației peste tot a fost normal, în parte favorabil. — Raportul vicecomitetului constată, că asentarea în cercurile Sibiu. Sîbiste și Norich s'a sîrșit și că numărul pasapoartelor edate după asentare a fost de 1084 față cu 1547 în Ianuarie și Februarie, mai departe, că distanța drumului municipal Slimnic—Măndra s'a luat în administrație, că podul nr. 26 de pe drumul Sebeș—Săseș—Șagă și gata și predat circulației, că darea de drum pro 1892 s'a statorit, că starea sanitară între animale a fost favorabilă și în fine că au fost 3 incendii, 20 furturi, un omor, 1 sinucidere, 1 cas de vătămărea grea corporală și 2 casuri de turbare a ordinii publice. — Din raportul medicului comitatens rezultă, că starea sanitară a fost favorabilă, constată însă, că măsurile de precauțiune în contra trachomei nu se aplică cu destulă rigoare. — Raportul direcțiunii financiare constată, că percepțiunile de dare au fost peste tot mai nefavorabile cu 145 fl. 54 cr. ca în aceeași lună a anului trecut, ceea-ce își află explicarea într'aceea, că restanțele în 1891 în comparație cu anul trecut (1890) au scăzut și plățile în Ianuarie și Februarie față cu aceleași luni ale anului premergător au crescut. — Rapoartele celorlalți referenți constată un mers neted al afacerilor și raporturi normale.

O desmîntire. Am fost amintit și noi la timpul său, că în guvernământul „Kolozsvár” apăruse după „Brasso” o foarte obrăsnică denunțare a școalelor române din Brașov. În nrl seu de ieri același „Kolozsvár” dă, precum dică „cu plăcere”, loc unei lungi intimpinări, venită probabil din cercul profesorilor din Brașov, prin care toate minciunile denunțantului sînt arătate ca ceea-ce sînt. Altcum nici un om cumințe nu s'a îndoit că sînt calumnia rîntăcioase, inventate cu scop dușmănesc. De aceea este mai prea mare realitatea, cu care se răspunde la denunțare. Născocitorilor și debitanților de minciuni evidente nimeni nu dădorece realitate. Reamintim, că „Kolozsvár” reproducuse denunțarea „a minister ur fgyelmében” (spre atențiunea dlui ministru). Ei bine, cum rămîne acum?

Un oraș sub curatelă. Foile maghiare aduc scirea, că ministrul de interne, contele Szapáry, a exmis o ordonanță, prin care dispune, ca în sensul legii comunale orașul Elisabetopol (Eszék) în Transilvania să fie pus sub curatelă. Causa acestei excepționale măsuri ar fi, că orașul este ajuns în preajma ruinului material, așa încât a devenit inevitabilă sequestrarea administrației averii lui și punerea sub curatelă. Foile opoziționale susțin însă, că nu numai de acum, ci demult finacele Elisabetopolei sînt ruinate, dar' guvernul a lăsat în pace pe bunii Armeni dela administrația orașului, căci până la alegerile din urmă au trimis în parlament numai deputați guvernamentali. Acum li-a venit pofta să aleagă un opozițional, și urmarea este — curatelă.

„Oláh forradalmi párt”. Foaia aporinyistă din Cluj, „Erdélyi Híradó”, aduce scirea, că tribunalul de acolo a introdus cercetare într'o afacere „interesantă”. E vorba de o invitare, ce ar fi primit un „popă valach” și în care este provocat să iee parte la ședințele „partidului revoluționar valach” („Oláh forradalmi párt”). Evident, că nu poate fi la mijloc, decât sau o minciună grosolană, sau o glumă stupidă, în a cărei cursă a cădă, fie tribunalul, fie numai colegii noștri clujeni. Acești din urmă, se înțelege, somează tribunalul să poarte cercetarea „cu toată seriozitatea” și să arete revoluționarilor valachi ce li-se cuvine. Noi din partea noastră dicem, că ar fi mai bine și mai cumințe, dacă dîrăști maghiari nu ar „pin-gălă”, cum dică Neamțul, mereu pe dracul pe părete.

Cas de moarte. Episcopul sîrbesc din Buda, Arsenie Stoicovici, a murit alaltieri în etate de 89 ani. La înmormîntarea lui va pontifica episcopul sîrbesc din Timișoara, Nicanor Popovici.

Reprezentatiune teatrală. Din Orăștie primim următoarele: Diletanții români din Orăștie vor arangia Luna (a doua și de Păscii) la 6/18 Aprilie 1892, în sala hotelului „La Leul” (Csősz), aici pentru prima dată

Bătrînul puțin câte puțin se mai liniștă, și bombănînd mereu cu fața întoarsă la părete, adurmi.

Ana se ridică de pe scaun și se apropie de căpătîiul patului. Se opri aci și stătî multă vreme nemișcată. Fața ei părea mai întunecată ca ori-când altă dată și un gînd greu era înfîpt în trăsurile ei aspre, dar' bine tăiate.

Cînd auzi, că stăpînul ei horecă din ce în ce mai tare, se aplecă spre el și îl examină multă vreme cu băgare de seamă. — Să mă încerc odată! își dîse îndreptîndu-se. Mîne e tîrziu...

Se aplecă și mai bine spre pat și, după-ce se convinse, că nu putea să o simtă, viri cu multă precauțiune mîna sub perina lui... Scoase e legătură de chei, le strînse bine în mîna și fără sgomot se depărta.

Luca, băiatul, mergea de două cîsuri într'o vale lungă și pustie, cînd deodată zări turnul roșu al bisericii dela Brustureni. Era prin Noemvrie, ploua și era frig. Picioarele lui goale i-se roșiseră ca fripte pe care înzadar o strîngea împregiurul trupului seu subțire, nu-i ținea de cald; de aceea el se bucură foarte mult, cînd în sfîrșit se vedu ajuns la țintă.

Satul e strîmtoșit între două dealuri stîncose. Casele sînt foarte mici, lipite cu pămînt, nevărute și acoperite ca paie. Fumul ese ca o aburăală groasă prin acoperișul înegrit și umple uita de miros de cărbuni.

Forestrile caselor sînt astupate cu scînduri. Numai ici-colo la vre-o casă mai nouă se zărește câte o bucățică de sticlă cât palma, ba de multe-ori numai cît o nucă.

De-alungul satului curge un pîrîu, mititel, de taie lîta în două drept în mijloc.

Cîte-odată cînd ploile sînt multe și pîrîiașul crește așa de mare de duce casele țeranilor, care fug cu copiii în brațe tîrîndu-și vitele sau pe deal.

Pîrîul se perde în fundul satului într'o vale frumoasă, care curge repede și sgomotoasă în albia ei largă.

Rămășițele unei mori stricate și câteva grindele aruncate pe mal din școala satului, pe care a luat-o apa din temelie, sînt dovedile celei din urmă inundații.

Peste vale nu e punte, nici pod.

Țeranii trec prin apă, căci de obicei nu e mare. Numai malul e cam peziș și e greu, cînd carul e împovărat cu fîn ori porumb; căci holdele sînt dincolo de vale. Dacă apa este mare, țeranii ocoleșc prin satul vecin, unde este pod.

Dincolo de vale în dreapta cam în coastă se întinde o pădure frumoasă, deasă și tînră, de par'că ar fi tot arbori sădiți.

Din verdeața acestei păduri răsare o casă mare albă, ca dintr'un tufiș. E curtea doamnei Măria-Sa Cozma, văduva fostului prefect al Oradei, faimosul Cozma.

Văduva locuia dela moartea bărbatului ei retrasă la această moșioară săracă. Și dacă fratele ei dela Duceava era posac, avar și eremit, dînsa nu semăna deloc cu dînsul.

De cînd se măritase din casa părintească dela Duceava după Cozma, om, care se pricepuse să impună lumii, ea trăise o vi-

„Cocoana Chirița în voiaj”. Cântecul comic de Vasile Alexandri. „Drumul de fer”. Comedie cu cântece într-un act de V. Alexandri. Personaje: „Mama Balasa, jupânească bătrână. „Cocoana Mădăla Nălbă”, proprietar. „Adela”, fiica lui Nălbă. „Radu”, inginer topograf. „Cocoana Calopi”, văduvă. „Kir Manole”, ardelean. „Manolachi”, fiul său. „Ioana”, fată în casă. „Sava”, tinăr țigan. Scena se petrece în Moldova la o moșie pe malul Siretului în anul 1868. La finea reprezentării tablou cu foc bengalic. Începutul la 8 ore seara. Prețul intrării de persoană: I. loc 80 cr.; II. loc 60 cr.; parterre 40 cr.; galerie 20 cr. Bilete de intrare se află de vânzare la librăria „Minerva” și seara la casă. Venitul curat este destinat pentru un scop filantropic. După reprezentățiune dans.

Defraudant arestat. La Hamburg a fost arestat dălele acestuia un anume Dinnyes, care ca jude cerual în Vaal și mai nainte ca subude în Răzkeve a sustras din banii publici concediu lui peste 6000 fl. Procuratura din Alba-Regală a făcut pașii de lipsă pentru extradarea criminalului.

Atentat de omor. Din Orșova i-se raportează lui „Bud. Corr.” cu data de 9 c. despre un atentat de omor, comis în ziua mare, următoarele: Cassarul antreprenorilor regulării dela Dunărea-de-jos, Ernestin Urhegyi, însoțit de magazinerul Simon și de servitorul Lindner, care avea într-o tașcă mare o sumă de bani însemnată, destinată pentru plădirea simbirii săptămânale, a fost atacat ieri d. a. pe drumul dintre Greben și Milanova pe termele sârbesc de către trei tâlhari înarmați. Magazinerul și servitorul neamăți au fost răniți grav la cap și la umăr; cassarul a avut timp să se întoarcă și să apuce pe atacator. În decursul luptei a isbutit dl Urhegyi să tragă revolverul din buzunar spre a împușca mai întâiu pe tâlharul ce stătea mai aproape de dînsul, după aceea pe tâlharul care trănise la pământ pe magaziner. Al treilea tâlhar, după toată aparența era conducătorul, și care era îmbrăcat domnește, a isbutit să dispară în pădurea din apropiere. Autoritățile sârbesci au început îndată să-l urmărească energic. Măne se va face din oficiu autopsia tâlharilor împușcați.

Principele și principesa de Saxon-Meiningen în București. Principele și principesa ereditară de Saxon-Meiningen, după cum spun foile din România, vor întreprinde în curând o călătorie în Orient. Altefele Lor se vor opri la reîntoarcerea din Constantinopol câteva zile în București. Principesa de Saxon-Meiningen este sora împăratului Germaniei.

Plecarea principelui de Coburg din București. Cetim în „Timpu”: Principele de Coburg a părăsit ieri cu trenul fulger București. La gară principele a fost însoțit de principele Ferdinand, de dl L. Catargiu, președintele consiliului, de colonelii Salmen și Rasti, de locot-colonelul Coandă etc. Principele născut de a se urca în vagon a îmbrățișat pe principele Ferdinand și a strins mâna dlui Catargiu. La plecarea trenului, principele fu salutat de numerosul public ce era pe peronul gării.

Academia Română a acordat premiul Lazar, de 5000 lei, câștigat dlui Dr. Istrate, „Curs de chimie elementară”, spun foile din România.

În memoria lui Mihail Kogălniceanu. Ca omagiu memoriei regretatului bărbat de stat Mihail Kogălniceanu, Academia Română a luat deciziunea de a lăsa vacant până la anul locurile de membru, în secțiunea istorică.

Doctor român la congresul francez de chirurgie. „Timpu” anunță: Dl Dr. G. Nanu va pleca la Paris, unde este trimis de eforia spitalului civil pentru a o reprezenta la congresul francez de chirurgie din acest an. D-sa va comunica congresului câteva lucrări ce le-a făcut în serviciul de clinică chirurgicală a dlui profesor Severeanu dela spitalul Colțea.

Podul peste Dunăre. Cetim în „Funcționarul Comercial”: Lucrările podului de peste Dunăre au reînceput săptămâna trecută. Vaporul „Dandria” a adus în portul Constanța o cantitate mare de material.

Cum se face un Fakir?

Mai zilele trecute s'a arătat în Viena un așa numit Fakir, care a produs mare senzație în public. El arăta nise producțiuni înfiorătoare: își băga ace prin obraji, prin mâni și prin gât, își implantă tășul unei sabii în pântec, mușca capetele șerpilor veninoși și alte de aceste. Chiar și profesori de universitate au vizitat pe acest „artist”, și, se înțelege, deși nu au putut explica toate, și-au dat părerea, că nu e altceva la mijloc, decât o garlată dibace.

Acum același Fakir se produce în circuitul Schumann din București. Nu va fi poate fără interes să dăm următoarea istorisire despre această „artă” modernă:

Drul I. Zach în „Agramer Tagblatt” aplică modul fabricării Fakirilor printr-o povestire a unei întâmplări a lui pe când era director la gimnaziul din Sersievo.

„Într-o primăvară pregătiam — dice dl Zach, — sub protectoratul A. S. principelui Wilhelm de Württemberg o petrecere de vară pentru elevii dela gimnaziu. Și pentru-ca petrecerea se făcea și mai interesantă, am invitat pe nise studenți vr'o câteva piese teatrale mai scurte. Și pe când eu le făceam aceste, vine într-o zi la mine un elev din I-a clasă cu numele Leon Lewi, în etate de vr'o 16 ani,

și mă roagă să-i dau voie să se producă și el cu nise lucruri, care vor amusa pe cei prezenți. Întrebându-l cu ce se va produce, el mă roagă să aștept puțin și se duce.

Peste o jumătate de oră întră ear' la mine, privește în gjur să vadă oare nu mai e nimeni de față și apoi scoate o mulțime de ace și apucă unul și-l bagă prin obraz așa de tare, cât un cap al acului trecând prin gură a eșit afară. Apoi ia alt ac, îl bagă prin cealaltă parte a obrazului și apoi de capetele, ce stăteau afară, acată două clopoțele, care sunau când scutura cu capul. Eu îl priviam uimit și fiindcă vedeam, că acele au trecut prin obraz, îl întrebai, că nu-l doare. Drept răspuns scutură cu capul și clopoțele începură a suna. Uimirea mea creștea și mai tare, când m'am convins din răspunsul copilului, că străpungerile acestea nu-i cauzează nici o durere.

„Studentul meu apucă apoi un ac și mai mare și-l bagă prin peala dela gâtlegiu. Nu mai sciam ce să ăic, și-l întrebai din nou, cum se face de nu-i curge deloc sânge. „Voiți sânge?” mă întrebă el. „Bine, veți ave și sânge.” Și la aceste cuvinte întoarcă acul încoace și încolo prin gâtlegiu, până-ce odată începe a împușca sânge, încât i-se umplu mâinile și grumazul. Apoi se desbracă de haină, își descopere brațele până sus și-i bagă prin brațe nise ace lungi. Nu era nici o mistificare și copilul nu simțea nici o durere. Și ea se mă convingă și mai mult, își străpune limba cu acul, pe care îl învîrt ca pe un șurub. Apoi își scoase acele și trăgând dintr-o țigare, înghite fumul, apoi îi dă drumul să eșie tocmai pe unde băgase mai înainte acele.

„Eu l'am asigurat, că cu asemenea producțiuni poate să se arete în fața A. Sale. „Și într'adevăr, el prin producțiunile sale puse în uimire pe toți cei de față. Trebuie să mai spun aci, că Lewi îmbracă cu ocaziunea aceasta și un costum potrivit.

„L'am rugat să-mi descopere cum le face toate acestea, și el îmi spuse cu toată sinceritatea următoarele: „Tatăl meu a fost Ekim, adică medic. Când se vedea aproape de moarte, dădă pe frate-meu, care era de 15 ani, la un meșteșug, ear' din mine, care eram de 3 ani, voia să facă ceva, ca să-mi asigure pânea de toate zilele. Spre scopul acesta îmi impune pe rînd cu un ac de argint în mai multe locuri obrazul, gâtul și limba, prin găuricile acelea trecu câte un fir de mătăș, așa cum se face la femei, când li-se găuresc urechile. În toată ziua firul era tras în sus și în jos, ranele erau unse cu un fel de ulei, până se vindecară de tot. După-ce era vindecată o găurice, făcea alta, și tot așa mai departe. Înainte de moarte îl chemă pe frate-meu și-i spuse, că în toată ziua se treacă acul prin găuricile făcute, ca să nu se închidă. Mai târziu făceam eu lucrul acesta, așa încât eu timpul îmi câștigai o dexteritate așa de mare, de găsim găuricile cele mici dintr'una. Și dacă Austria n'ar fi ocupat provincia aceasta și n'aș fi fost primit la gimnaziu, frate-meu m'ar fi trimis în vr'un circ din Constantinopol, unde-mi era asigurată pânea de toate zilele.”

„Acum eram luminat deplin. În toată arta elevului meu n'am aflat nici un lucru miraculos, nu era nici o taină, nici o vrăjitorie, totul era ceva simplu, ce vedem zilnic îndeplinindu-se sub ochii noștri prin acțiunea cereilor la urechile femeilor. Ce uitasem, să vă spun, era treaba cu sângele. Lewi îmi povestea, că ținea la sine un mic saculeț lungăreț, făcut din măt' subțire de vacă și umplut cu sânge de bou. Saculețul acesta are mai multe găurici, prin care dacă voia, putea face să țighească sângele.

„Toată vrăjitoria era pusă acum într-o lumină viuă înaintea ochilor mei”.

COGNAC

CONTELE STEFAN KEGLEVICH PROMONTOR

se poate căpeta în sticle originale pretutindenea. Fabrica s'a fundat în anul 1882 și e cea mai însemnată în monarhia austro-ungară. Ea a fost premiată la toate expozițiile, la care a expus, exclusiv cu cele mai înalte distincțiuni. Marcele introduse ale fabricii ca:

*, **, ***, și ****

figurează nu numai ca o excelentă și plăcută băutură, ci se recomandă chiar și de către autoritățile medicale ca cel mai bun remediu preservativ în contra tuturor morburilor de stomach, plămâni, de piept și infectatoarele. [1881] 4-6

Posta redacțiunii.

„Un amic al meu” în Budapesta Ne bucurăm și noi, dacă dl I. S. în adevăr a fost promovat de doctor în drepturi, dar nu înțelegem pentru-ce ne dă trimis anonim asemenea scrieri?

D-lui N. C. în C. Pe răspunderea d-tale și iscălit ne învoim să publicăm destăinările respective, dar în formă mai scurtă și numai ceea-ce este mai pe sus de toată îndoaia dovedită. Te rugăm deci să mai scrii odată articolul, mai ales că pe cel dinaintea nu-l mai avem, căci manuscrisele nepublicate se ard.

POSTA ULTIMA.

Berlin, „Kreuzzeitung” serie, că logodna principelui moștenitor al României cu principesa Maria Alexandra, fiica ducelui de Edinburg, se crede a fi iminentă. La aceasta se reține, probabil, și scirea din nou răspândită, că regele Carol are intenția să abdice la tron.

Bibliografie.

A apărut:

Tablou de materiile cuprinse în cele 12 volume din „Buletinul societății geografice române”, publicate dela 1876 până la 1891 inclusiv. București, tipografia Toma Basilescu, Bulevardul Elisabeta nr. 111.

„Revista pedagogică”. Foaie pentru răspândirea cunoștințelor de psihologie, pedagogie și sociologie. Apare în București. Director: C. Dimitrescu-Iași, profesor de filosofie la universitatea din București. — Direcțiunea acestei reviste publică următoarele: „Din această foaie periodică lunară a apărut deja în Septembrie 1891 numărul de probă. Încurajată de primirea făcută primului număr, atât de către corpul didactic din țeară, cât și în genere de pătura cultă a societății noastre, direcțiunea revistei s'a creșt angajată de a continua publicarea succesivă a numerilor următorii. Anul „Revistei Pedagogice” începe la 1 Ianuarie 1892. Abonamentele se fac pentru 12 numere: dela 1 Ianuarie 1892 până la 1 Ianuarie 1893. Nr. 2 pentru Februarie a apărut deja; nr. 3 pentru Martie, fiind pus sub tipar, apare în decursul lunii Martie. Numerii următorii vor apăre regulat în fiecare lună următoare. Condițiunile de subscriere: Abonamentul se face pe un an și se plătește anticipând. Pentru studenții universitari, pentru învățătorii rurali și institutorii urbani se primesc plata în două rate semestrale: la 1 Ianuarie și la 1 Maiu. Prețul abonamentului e de 20 lei pe an. Abonamentele se pot face direct la biroul „Revistei Pedagogice”, Calea Victoriei 146, sau la corespondenții din provincie, cărora li s'au încredințat liste de abonament. Deosebit, librării: Sococ, Graev, Rănișteanu și Haiman din capitală sunt asemenea autorizate de a primi abonamente. Numărul de probă al revistei se trimite după simplă cerere. Nr. 2 și cele următoare se trimit numai persoanelor, care au plătit costul abonamentului.

Eată cuprinsul numărului 1: Scopul revistei. De C. Dimitrescu-Iași. — Învățământul universitar și pregătirea profesorilor gimnaziali. De C. Dimitrescu-Iași. — Ideea Enlui sau cunoașterea de sine din punct de vedere pedagogic. De P. Dulfu. — Din nevoile vieții: „Maragna” sau nevoia de hrană. De C. Dimitrescu-Iași. — Un pedagog spaniol. De C. Dimitrescu-Iași. — Dela congresul didactic din Iași. De M. — Cronica învățătorului. Din țeri străine: Învățământul public în Sârbia. — Din țeară: Legea instrucțiunii publice în senat. — Reduceri bugetare. — Frecventarea școalelor sătești. — Societatea corpului didactic rural din România. — Fundațiunea universală Carol I. — Frecventarea facultății de litere și filosofie din capitală în 1890-91. — O hotărâre a consiliului facultății de litere din București. — Liga culturală, secția din Iași. — Din premiile Academiei-Române. — Numiri în ramura învățământului. — Catedre vacante. — Buletin bibliografic. Theodor T. Burada: Cercetări despre școalele românești din Turcia, dare de seamă de C. D. I. — Sir John Lublock: Le bonheur de vivre (fericirea de a trăi). Dare de seamă de C. D. I. — Cărți nouă.

Buletin meteorologic.

Sibiul, 13 Aprilie n. 7 ore dimineața.

Călimdarul zilei

2/11 Aprilie 1892

Julian: Joia mare.
Gregorian: Joia verde.
Soarele: răsare 5.16, apune 6.46.

Buletin meteorologic.

Sibiul, 13 Aprilie n. 7 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 753.0)	Diferența din prețiu	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vântului
719.3	+4.9	+5.1	+19.3-0.4	S

Din țeară 11 Aprilie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcțiunea și forța
Budapesta	765	+1.8	NO 1
Sătmăr	766	+3.1	SV 2
Cluj	766	+3.1	SV 2
Orșova	766	+3.1	SV 2
Arad	766	+3.1	SV 2
Panciova	765	+5.5	SO 4

Sosiți în Sibiul.

La 13 Aprilie n.

Hotel „Neurhrer”. Contele Pálffy, colonel, din Sămbătt. Mrasek, inginer, din Viena. Olivier de Gémory, proprietar, J. Kohn, agent, Schreiber, inginer. Sessler, agent, Anna Spertler, privată, din Budapesta Albert, din Cărlșoara.

Hotel „Habermann” Buzzi, lucrător din Pontebia

Economie.

Regularea valutei. După-cum împărăteșce „Presse” din Viena, ambele guverne ale monarhiei noastre vor contracta după quota cunoscută un împrumut pentru regularea valutei. Din trebuința totală de aur de 300 milioane se vin pe Austria 210 și pe Ungaria 90 de milioane. Ungaria posedă deja 40 milioane devise de aur. Diferite conversiuni ar da o economisire anuală de două milioane, ceea-ce însemnează eară un capital de 40 milioane, așa că ar mai fi de acoperit numai 10 milioane. Însă cu toate aceste ar mai trebui emise 50 milioane. Pentru împrumutul valutei austriac încă s'ar pute realiza o economisire de 1 1/10 milioane din conversiunea reței din Martie.

Societatea de navigațiune pe Dunăre. Cetim în „Allg. Zeitung” din München: Învoeala privat la subvenționarea societății — 500.000 fl. pe an — e acum subscrisă și perfectă. Conjunctura de transport e de prezent nefavorabilă. Pe când în anii trecuți cerealele române formau transportul principal dela Dunărea-de-jos în Germania, acest trafic, în urma novelor convenții comerciale, a încetat cu totul, deoarece cerealele române, care plătesc 1 1/1 m. vamă mai multă pro quintal ca cele austro-ungare, nu mai pot intra în Germania și societatea a perdit prin asta un bun venit. După sărbătorile Pascilor va ave loc ședința pentru bilanț a societății.

Tirgul de vite dela Constanța.

Mișcarea acestui tirg dela 1-15 Martie 1892 a fost cea următoare: Vite aflate în tirg: 76 boi, 305 berbeci. Aduse în același timp: 2 tauri, 311 boi, 48 vaci, 29 viței, 4 bivoli, 1568 berbeci, 590 oi, 28 capre. Vândute: 1 taur, 62 boi, în țeară; 223 berbeci. Vite reluate de proprietari: 1 taur, 156 boi, 48 vaci, 29 viței, 4 bivoli, 1615 malaci, 590 berbeci, 28 capre. Rămăneau în tirg 169 boi, 35 berbeci.

Tirgul de rimători dela Severin.

Mișcarea acestui tirg înfățișează dela 1 Aprilie 1891 la 14 Martie 1892 cifrele următoare: Animale aduse la tirg: 15.346. Vândute în țeară 4235; în Austro-Ungaria 3736; tăiete de societatea elvețiană pentru export 5481. Rămân în deposit 1874 rimători. Prețurile 83-85 chilogramul. Sănătatea continuă a fi perfectă. Nici o vită n'a fost bolnavă.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 27-28 Martie v. 1892

I. Cațica lui F. Carnevali, grâu bulg. 1950 hect., 11.40 lei. I. Cațica lui F. Carnevali, grâu bulg. 3000 hect., 12.05 lei. I. Cațica lui A. Erling, grâu bulg. 3500 hect., 12.— lei. I. Cațica lui A. Erling, grâu bulg. 3150 hect., 11.25 lei. Frații Bach lui A. Erling, grâu bulg. 8000 hect., 11.25 lei. J. Dreiffus & comp. lui A. Erling, cîmquant 2000 hect., 9.— lei. Bril. & Reivich lui Weing. & Erling, cîmquant 1200 hect., 10.90 lei. Bril. & Reivich lui Weing. & Erling, porumb 1000 hect., 10.90 lei. Gard. & Marcheto lui L. & M. Feitler, porumb 1200 hect., 7.35 lei. Frații Bach lui Kirsch, orz 7100 hect., 6.60 lei. S. Cavada lui O. Silberstein, meu 750 hect., 7.20 lei.

Cereale sosite.

Pe apă: grâu 9500 hect., secără — hect., porumb 3500 hect., orz — hect., fasole — hect., rap. sêl. — hect., ovês 1900 hect.

Pe uscat: grâu 7500 hect., secără — hect., porumb — hect., orz — hect., rap. sêl. — hect., ovês — hect.

Cereale aflate în deposit.

Pe apă: grâu 221.700 hect., secără 1500 hect., porumb 15.000 hect., orz 16.500 hect., fasole 1400 hect., rap. sêl. — hect., ovês 2500 hect.

Pe uscat: grâu 258.500 hect., secără 3500 hect., porumb 38.500 hect., orz 87.000 hect., fasole 6000 hect., rap. sêl. 8500 hect., ovês 2000 hect.

Prețul mărfurilor.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 11 Apr n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 46— cr. până 46 1/2 cr., unguresci grei tineri 47 1/2 cr. până 48— cr. de mijloc 47— cr. până 47 1/2 cr., ușori 47— cr. până 48— cr., marfă țerânească grea 46— cr. până 46 1/2 cr., de mijloc 46— cr. până 47— cr., ușori 47— cr. până 48— cr., românesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito gre — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr. transito sârbesci grei 46 1/2 cr. până 47 1/2 cr. transito de mijloc 46— cr. până 47— cr., transito ușori 46— cr. până 46 1/2 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 11 Apr. n. 1892.

Semînța	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. de la	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. de la
Grâu				
Bănățenească vechiu	74	—	75	9.40
Grâu dela Tisa	74	—	75	9.40
Grâu „Pesta”	74	—	75	9.40
Grâu dela Alba-Reg.	74	—	75	9.40
„Bacsa”	74	—	75	9.40
Grâu ung. de Nord	74	—	75	9.40
Semînța, vechi ori nouă				
Secară				
Orz				
Nutreț de vînă de bere	70-72	8.80	9.40	9.40
Ovês	60-62	5.75	6.55	6.55
Chicurez (porumb)	62-64	6.15	6.55	6.55
„Bacsa”	64-66	6.80	8.—	8.—
de albaștră	89-91	5.80	6.20	6.20
Meiu	75	5.20	5.25	5.25
Hirică	75	5.15	5.20	5.20
de albaștră	75	5.65	6.—	6.—
Grâu				
„Cucuruz”	de primă de toam.	9.58	9.67	9.67
Ovês	de primă de toam.	5.14	5.16	5.16
„Bacsa”	de primă de toam.	5.73	5.76	5.76
Produsele agricole				
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	37—	43—	43—
„	roșie	62—	70—	70—
Olen de rap.	radnat	37—	38—	38—
Uns. de porc	dela Pesta	62.50	63.—	63.—
Slănină	svântată	43.—	44.—	44.—
„	afumată	49.—	50.—	50.—
Său		35.—	36.—	36.—
Prune		12.25	12.50	12.50
Lietar	slavon, nou	17.50	17.75	17.75
„	bănățenească	17.—	17.50	17.50
Miere	brută	37.—	38.—	38.—
„	galbină străcorată de Rosenau	189.—	140.—	140.—
„	brută	18.25	18.75	18.75
„	Drojdii de spirt	22.—	22.50	22.50

Cursul pieței din Sibiul.

Din 13 Aprilie n. 1892

Hărție-monetă română	Cump. 9.36	vând. 9.42
Lire turcești	10.55	10.65
Imperiali	9.60	9.70
Rubla rusească	1.19 1/2	1.21

Bursa de Budapesta.

Din 11 Aprilie n. 1892

Renta de aur ung. 6%	108.40
„ „ 4%	108.40
„ „ 5%	108.40
Impremutul câștigat ferat	118.50
Amortisarea datoriei câștigat ferat de Ost. ung.	118.50
(1-a emisiune)	118.50
Amortisarea datoriei câștigat ferat de Ost. ung.	10.—
(2-a emisiune)	99.50
Bonuri rurale ung.	92.85
„ croato-slavone	105.—
Obligațiunile desp. regalilor	93.20
Impremut cu premiu ung.	145.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	136.90
Renta de hărție austriacă	94.85
„ de argint austriacă	94.10
„ de aur austriacă	110.50
Losuri austriace din 1860	150.—
Acțiunile băncii austro-ungare	983.—
„ „ de credit ung.	340.75
„ „ „ austr.	810.80
Sericiuri fondare ale institut. de cred și economii	102.—
Argintul	5.59
Galbeni împărătești	9.44
Napoleon-d'ori	9.42
Mărci 100 imp. germane	58.20
Londra 10 Livres sterlingi	118.90

Bursa de Viena.

Din 11 Aprilie n. 1892

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ „ 4%	108.45
„ „ „ 5%	107.75
Împrumutul căilor ferate ung.	118.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	—
(1-a emisiune)	116 —
(Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost. ung.	—
2-a emisiune)	99.70
Bonuri rurale ung.	92.85
„ „ croato-slavone	106.10
Împrumut ca premiu ung.	145.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	126.90
Renta de hârtie austriacă	94.85
„ „ argint austriacă	94.80
„ „ aur austriacă	110.75
Losuri austr. din 1869	160. —
Acțiunile băncii austro-ungare	987. —
„ „ de credit ung.	840. —
„ „ „ „ austr.	810.50
Argintul.	—
Galbeni împărțitași	5.62
Napoleon-d'or	9.44
Mărci 100 imp. germane	68.20
Londra 10 Livres sterlingi	118.90

5—10 florini

dilnic, câștig sigur fără capital și fără risc oferă o bancă bine acreditată fiecărui, chiar și în cele mai mici sate, prin vinderea losurilor, concesionate de lege, pe lungă modalități de plată cele mai favorabile. [1783] 4—10

Oferte sub „LOSE“ la

I. Danneberg, Annoncen-Expedition, Wien I., Kumpfgasse Nr. 7.

În editura „Institutului tipografic“ a apărut și se află de vânzare

Prăsirea pomilor

de
D. COMȘA,
membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIIU,

fundată în anul 1868

[1480] 6

asigurează prelungă condițiile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru terminur fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1887 fl. 674,896.76	în a. 1869—1887 fl. 510,902.40
în a. 1888 „ 49,110.60	în a. 1888 „ 46,826.41
în a. 1889 „ 29,899.71	în a. 1889 „ 46,966.61
în a. 1890 „ 59,643.77	în a. 1890 „ 44,195.08
Suma fl. 813,550.84	Suma fl. 648,890.50

1,462.441 fl. 34 cr.

Conform bilanțului pentru 1890 fondurile de rezervă și garanție se ucră la
645.952 fl. 02 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Cisanădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (A. Schadt), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărănicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghilețuri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărănic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiu din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fosacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalina păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinșă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1891.

Budapesta—Predeal									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
10—	8.15	8.15	3.25	pl. Viena . . . sos.	3.—	7.20	6.20	6.20	6.20
8.30	1.50	3.20	5.50	pl. Viena . . . sos.	6.20	6.35	1.55	5.40	5.40
11.38	4.10	6.50	9.22	pl. Viena . . . sos.	2.55	5.26	3.81	11.51	4.47
2.12	5.51	11.53	12.57	pl. Viena . . . sos.	12.08	3.46	1.16	10.09	2.24
3.53	7.06	1.—	1.50	pl. Viena . . . sos.	2.25	11.04	8.47	12.09	5.09
4.—	7.13	2.34	2.19	pl. Viena . . . sos.	2.18	10.44	8.42	11.51	5.09
4.30	7.43	2.03	3.03	pl. Viena . . . sos.	1.52	10.07	8.17	11.17	5.09
5.22	8.18	3.19	3.46	pl. Viena . . . sos.	9.30	10.42	1.15	10.42	5.09
5.45	8.37	3.57	3.57	pl. Viena . . . sos.	1.26	9.10	7.51	10.23	5.09
6.05	8.51	4.29	4.09	pl. Viena . . . sos.	8.51	10.06	10.06	10.06	5.09
6.31	9.07	5.02	4.55	pl. Viena . . . sos.	8.25	7.12	9.51	9.51	5.09
7.12	9.37	5.34	4.55	pl. Viena . . . sos.	12.47	7.47	6.43	9.12	5.09
7.29	9.37	5.34	4.55	pl. Viena . . . sos.	12.17	7.28	8.58	8.58	5.09
7.49	9.37	5.34	4.55	pl. Viena . . . sos.	7.02	6.11	8.29	8.29	5.09
8.01	9.37	5.34	4.55	pl. Viena . . . sos.	6.47	8.15	8.15	8.15	5.09
8.14	9.37	5.34	4.55	pl. Viena . . . sos.	6.29	5.47	8.—	8.—	5.09
8.29	10.37	6.56	6.—	pl. Viena . . . sos.	11.01	6.08	5.30	7.40	5.09
8.46	11.10	8.20	6.18	pl. Viena . . . sos.	10.45	5.14	4.53	6.52	5.09
9.03	11.28	8.45	6.34	pl. Viena . . . sos.	4.45	4.32	6.84	2.34	5.09
10.08	12.38	10.21	7.34	pl. Viena . . . sos.	9.23	3.18	3.15	5.26	5.09
10.37	1.14	11.09	7.57	pl. Viena . . . sos.	8.54	2.31	2.39	4.52	5.09
10.56	1.21	11.17	8.22	pl. Viena . . . sos.	2.13	2.99	2.84	2.84	5.09
11.04	1.29	11.26	8.22	pl. Viena . . . sos.	2.05	2.12	4.28	4.28	5.09
11.28	1.54	11.54	8.22	pl. Viena . . . sos.	8.24	1.35	1.50	4.07	5.09
11.45	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	8.07	1.08	1.25	3.47	5.09
12.18	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	8.—	12.28	2.49	2.49	5.09
12.44	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	11.57	2.27	2.27	2.27	5.09
12.59	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	7.31	11.42	2.15	2.15	5.09
1.35	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	11.06	1.89	1.89	1.89	5.09
1.51	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	6.57	10.47	1.18	1.18	5.09
2.12	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	6.55	10.31	12.53	12.53	5.09
2.31	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	6.4	10.09	12.57	12.57	5.09
3.04	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	6.21	9.31	12.06	12.06	5.09
3.40	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	5.54	8.53	11.29	11.29	5.09
4.04	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	5.34	8.23	11.09	11.09	5.09
4.30	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	4.29	6.55	9.46	9.46	5.09
4.56	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	3.56	6.09	9.04	9.04	5.09
6.10	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	3.40	5.42	8.87	8.87	5.09
6.41	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	3.19	5.07	8.08	8.08	5.09
7.17	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	2.48	4.20	7.23	7.23	5.09
8.—	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	2.18	—	6.58	6.58	5.09
12.20	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	3.01	1.42	3.57	3.57	5.09
1.41	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	3.81	1.12	5.16	5.16	5.09
2.26	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	9.30	4.40	8.50	8.50	5.09
8.50	2.13	12.18	8.22	pl. Viena . . . sos.	—	—	—	—	5.09

Budapesta, gara de vest — Rușava — Vercerova									
Orient. Express	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
9.15	10.36	8.30	9.15	4.15	pl. Viena . . . sos.	12.50	12.50	3.50	7.05
Vineri	7.45	1.25	1.—	9.20	pl. Viena . . . sos.	7.20	7.30	10.35	2.05
2.20	7.45	2.39	9.21	10.34	pl. Viena . . . sos.	5.07	6.10	12.51	6.40
10.—	8.45	9.29	10.56	pl. Viena . . . sos.	4.59	—	—	12.46	6.30
5.29	1.14	4.44	12.51	1.05	pl. Viena . . . sos.	1.40	7.22	10.47	3.15
5.25	1.40	4.50	1.15	Tren mixt	pl. Viena . . . sos.	1.14	7.16	10.41	2.42
7.32	4.47	6.46	4.40	pl. Viena . . . sos.	9.50	—	5.20	8.44	11.30
7.42	5.20	6.56	5.40	9.20	pl. Viena . . . sos.	9.20	5.14	8.36	4.06
6.42	7.44	6.48	10.57	pl. Viena . . . sos.	8.15	—	7.48	2.36	2.36
7.30	8.12	7.29	12.20	pl. Viena . . . sos.	7.35	—	7.22	1.37	1.37
8.43	9.04	8.42	2.55	pl. Viena . . . sos.	6.31	—	6.38	11.48	11.48
11.57	9.59	9.52	4.40	pl. Viena . . . sos.	5.20	—	5.39	8.47	8.47
11.09	11.14	6.40	3.40	pl. Viena . . . sos.	3.53	—	1.03	4.20	6.—
11.19	11.27	7.17	3.24	pl. Viena . . . sos.	3.24	—	12.24	4.07	5.38
11.36	11.45	7.45	3.05	pl. Viena . . . sos.	3.05	—	12.19	3.50	5.—
12.24	11.42	2.01	2.35	pl. Viena . . . sos.	2.26	—	12.10	3.12	—
12.37	11.50	2.10	2.26	pl. Viena . . . sos.	2.26	—	4.03	7.40	—
11.40	10.05	—	—	pl. Viena . . . sos.	—	—	Dumin.	—	—

Budapesta—Arad—Teiuș									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
10.50	8.—	pl. Viena . . . sos.	6.20	7.20	3.—	—	—	—	—
8.15	1.50	pl. Viena . . . sos.	7.20	1.55	5.50	—	—	—	—
11.14	3.57	pl. Viena . . . sos.	4.15	11.51	2.21	—	—	—	—
3.45	6.52	pl. Viena . . . sos.	11.18	8.24	9.05	—	—	—	—
4.30	2.20	pl. Viena . . . sos.	10.46	7.02	8.40	—	—	—	—
4.42	2.34	pl. Viena . . . sos.	10.34	6.49	8.30	—	—	—	—
5.03	3.05	pl. Viena . . . sos.	10.11	6.20	8.08	—	—	—	—
5.14	3.23	pl. Viena . . . sos.	9.58	6.01	7.57	—	—	—	—
5.82	3.39	pl. Viena . . . sos.	9.44	5.44	7.46	—	—	—	—
5.56	7.12	pl. Viena . . . sos.	9.10	7.17	—	—	—	—	—
6.12	7.27	pl. Viena . . . sos.	8.54	7.02	—	—	—	—	—
6.58	8.07	pl. Viena . . . sos.	8.03	6.24	—	—	—	—	—
7.26	8.38	pl. Viena . . . sos.	7.28	5.58	—	—	—	—	—
7.52	8.57	pl. Viena . . . sos.	7.—	5.28	—	—	—	—	—
8.08	9.18	pl. Viena . . . sos.	6.49	5.17	—	—	—	—	—
8.26	9.29	pl. Viena . . . sos.	6.24	4.55	—	—	—	—	—
8.52	9.58	pl. Viena . . . sos.	5.59	4.38	—	—	—	—	—
10.—	10.19	pl. Viena . . . sos.	5.43	4.17	—	—	—	—	—
10.25	10.50	pl. Viena . . . sos.	4.42	3.30	—	—	—	—	—
10.44	11.16	pl. Viena . . . sos.	4.20	3.08	—	—	—	—	—
11.58	11.44	pl. Viena . . . sos.	4.58	2.36	—	—	—	—	—
11.29	12.06	pl. Viena . . . sos.	3.40	2.19	—	—	—	—	—
11.56	12.38	pl. Viena . . . sos.	3.04	1.39	—	—	—	—	—

Simeria (Piski) — Petroșeni									
6.34	10.35	4.22	pl. Simeria . . . sos.	9.52	3.27	9.20	—	—	—
7.28	11.26	4.58	pl. Simeria . . . sos.	9.18	2.49	8.39	—	—	—
8.45	12.23	5.42	pl. Simeria . . . sos.	8.86	1.54	7.52	—	—	—
9.53	12.—	6.36	pl. Simeria . . . sos.	7.57	1.05	6.52	—	—	—
10.53	2.23	7.24	pl. Simeria . . . sos.	7.19	12.19	5.50	—	—	—
11.45	3.19	8.04	pl. Simeria . . . sos.	6.41	11.40	5.02	—	—	—
12.26	4.—	8.36	pl. Simeria . . . sos.	6.00	10.50	4.11	—	—	—

Arad—Timișoara									
6.15	11.30	7.15	pl. Arad . . . sos.	8.03	3.50	7.50	—	—	—
7.32	12.47	8.04	pl. Arad . . . sos.	7.21	2.46	6.40	—	—	—
8.42	2.04	8.57	pl. Arad . . . sos.	6.20	1.11	5.05	—	—	—

Ghiroș—Turda									
7.48	10.35	3.40	pl. Ghiroș . . . sos.	5.10	9.50	2.50	9.10	—	—
8.08	10.55	4.00	pl. Ghiroș . . . sos.	4.50	9.30	2.30	8.50	—	—

Sighișoara—Odorheiu									
4.30	11.25	pl. Sighișoara . . . sos.	10.52	6.10	—	—	—	—	—
7.21	2.11	pl. Sighișoara . . . sos. <td>8.15</td> <td>3.15</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td>	8.15	3.15	—	—	—	—	—

Careii-mari—Zelâu									
5.50	pl. Careii-mari . . . sos.	6.48	—	—	—	—	—	—	—
11.—	pl. Careii-mari . . . sos.	1.56	—	—	—	—	—	—	—

Copsa-mică—Sibiu									
3.—	10.57	7.10	pl. Copsa-mică . . . sos.	9.34	6.20	12.05	—	—	—
3.31	11.27	7.43	pl. Copsa-mică . . . sos. <td>9.05</td> <td>5.55</td> <td>11.40</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td>	9.05	5.55	11.40	—	—	—
4.15	12.08	8.27	pl. Copsa-mică . . . sos. <td>8.30</td> <td>5.25</td> <td>11.09</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td>	8.30	5.25	11.09	—	—	—
4.46	12.38	8.59	pl. Copsa-mică . . . sos. <td>8.02</td> <td>4.58</td> <td>10.43</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td>	8.02	4.58	10.43	—	—	—
5.10	1.—	9.23	pl. Copsa-mică . . . sos. <td>7.35</td> <td>4.34</td> <td>10.17</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td>	7.35	4.34	10.17	—	—	—

Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-sâs.									
2.50	8.20	2.41	pl. Cucerdea . . . sos.	7.47	8.25	12.50	—	—	—
3.34	9.11	3.27	pl. Cucerdea . . . sos. <td>6.58</td> <td>7.41</td> <td>12.06</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td>	6.58	7.41	12.06	—	—	—
5.20	11.17	5.14	pl. Cucerdea . . . sos. <td>5.21</td> <td>5.54</td> <td>10.20</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td>	5.21	5.54	10.20	—	—	—
5.35	—	5.36	pl. Cucerdea . . . sos. <td>9.35</td> <td>9.53</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td>	9.35	9.53	—	—	—	—
7.10	—	7.15	pl. Cucerdea . . . sos. <td>8.—</td> <td>8.15</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td>	8.—	8.15	—	—	—	—

Simeria (Piski) — Hunedoara									
10.50	4.40	9.16	pl. Simeria . . . sos.	5.28	3.20	8.10	—	—	—
11.18	5.03	9.34	pl. Simeria . . . sos. <td>5.11</td> <td>3.—</td> <td>7.50</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td>	5.11	3.—	7.50	—	—	—
11.48	5.38	9.58	pl. Simeria . . . sos. <td>4.46</td> <td>2.32</td> <td>7.22</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td>	4.46	2.32	7.22	—	—	—

Brașov—Zernesoi									
5.45	2.58	pl. Brașov . . . sos.	9.24	5.20	—	—	—	—	—
7.26	4.39	pl. Brașov . . . sos. <td>8.—</td> <td>6.44</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td>	8.—	6.44	—	—	—	—	—

Brașov—Chezdi-Oșorheiu									
8.30	3.10	pl. Brașov . . . sos.	8.08	6.58	—	—	—	—	—
9.13 <td>3.53</td> <td>pl. Brașov . . . sos.</td> <td>7.30</td> <td>6.15</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td>	3.53	pl. Brașov . . . sos.	7.30	6.15	—	—	—	—	—
10.23	5.03	pl. Brașov . . . sos.	6.32	5.17	—	—	—	—	—
12.—	6.41	pl. Brașov . . . sos.	4.47	3.32	—	—	—	—	—
12.46	7.26	pl. Brașov . . . sos.	4.—	2.45	—	—	—	—	—

Nota: Oarele insesmate in stânga stațiunilor sînt a se ceti de sus in jos, cele insesmate in dreapta de jos in sus. Numari încadrati cu linii groase insesmează calea de noapte.